

פרק אחרון בסידרת זכרונותיה של

הצעירה הרחובותית שנישאה למשורר

וגילתה שהוא אביר הקארטה

סוף המירוץ

ל כל הרברים הטובים בא הסוף וגם סופה של החוויה הזו, להתחלק איתכם, קוראי היקרים, בעלילות חיי הנשואין שלי ושל משוררי, מתקרב ובא.

לא נותרו בנפשי היגעה מאותו מעמד. מה שאני זוכרת זה רק את הכצע. המסי' דרונות היו מלאים זוגות במצב שלפני גירושין, שהמשיכו לריב עד לטכס האחד

והצעקות בקעו עד לב השמים. אני לא יודעת למה אבל זה הצחיק אותי. כמעט והתגלגלתי מצחוק כששמעתי איך בני זוג מתנפלים זה על זה בטענות ובטרוי-ניות. רציתי להאמין שלפחות אני שונה מהם. ואחותי בידו של אבידן בחווקה. כשנכנסנו אל אולם הרבנות שם עמד להיערך טכס הגירושין, נראנו ודאי בעיני רבים כזוג יונים העומדים לפני החתונה. בהסכם הגירושין בינינו ויתרנו האחד

לילי ואבידן: ניתוח

מרגישה שאני חייבת לכמה מכם התנצלות על האכזבה שאולי גרמתי לכם. אם סיפורי תי עד כה את סיפור נשואי למשורר דויד אבידן לא עשיתי זאת כדי לברבר על נערת כפר שנמשכה כמו פרפר אל הזרקורים ונכוחה שם. פשוט רציתי לספר סיפור פשוט על איש מסובך וילדה-אשה שהסתבכה עימו. היה לי צורך לפרוק מעלי מיטען רגשי מסויים. ועם אלה ש' חיפשו בסיפורי אלמנטים שערוייתיים, מיניים ופורנוגרפיים — הסליחה.

מה שכתבתי — זאת אני עצמי. לילי של בפנים היא לא גיבורה של סרט פורנו ובתוכה היא די פוחדת משערוי-ריות. מין לגבי הוא התרחשות יפה השיי-כת למיסגרת מסויימת של חיים אישיים בין גבר לאשה, ולא משהו שצריך להתחלק בו עם הכלל. משום כך כמו שלא סיפרתי לכם מה היו התפריטים של הארוחות שהכנתי לאבידן, כך גם לא נכנסתי לסי-רוט בכל מה שנוגע למין.

אם היה בסיפורי עניין הרי זה באור שהם מטילים לא עלי אלא על מי שהיה בעלי. חייו של דויד אבידן הם קרב קאראטה בלתי פוסק, ואומנם, בשלב מסויים של חייו הבין זאת גם אבידן והלך ללמוד קאראטה. ראוי לציין שזאת היתה תרפיה יעילה וחשובה מאוד עבורו. נדמה לי שמאו הוא מתרגל בקאראטה הוא נעשה סימפאטי יותר. חשוב לדויד מאוד להיראות תמיד אלים ותוקפני. זהו אולי האמצעי שלו לחפות על כל מיני דברים פנימיים, שנדמה לי שבינתיים הספיק ב' עצמו להיווכח שהם אינם קיימים.

כתבתי מה שכתבתי לא כדברי הספד לאישיות גדולה, אלא כחוויות מחיי יום-יום משותפים לצידה. הרבה מהקוראים יכלו ודאי להשוות סצינה זו או אחרת מתוך חיינו לחיי הנשואין שלהם. אך ודאי ש' קשה לעבור את כל מיכלול הסצינות האפי-שריות בחיי נשואין, בתקופה קצרה שנמי-שכה רק שנתיים.

קול היסטרי

בארבע בבוקר

תקופה המשעשעת ביותר בחיי עם אבידן היתה זו של לפני הגירושין וזמן קצר אחריהם. יום אחד, למשל, כשנפרדתי כבר ממנו והתגוררתי בבית אמי ברחוב בות, צילצל הטלפון בשעה 4.00 לפנות בוקר. מנומנמת ורדומה הרמתי את ה' שפופרת ושמעתי את קולו ההיסטרי שואל ללא כל הקדמה: "היתה חדירה או לא היתה חדירה?"

התשובה הראשונה שעלתה בדעתי ל' שאלה מעין זו במצב של שינה היתה: "לא שמעתי רדיו ולא קראתי עיתונים." כעבור חצי שעה היה אבידן שוב על הקו. הפעם זיהה את עצמו וחזר שוב על השאלה בעניין החדירה. "איזו חדירה לכל הרוחות?" שאלתי. רק אז הסתבר שהוא מתכוון לסצינה, בה התגפפתי בעירום עם אחד השחקנים בסרט הטורמפיסט. המשורר לא יכול היה לתת מרגוע לנפשו מבלי שידע אם בסצינה זו ביצע אומנם אותו שחקן חדירה מינית לתוכי.

מאת לילי אבידן

לשני על הכל. לאיש לא היתה כל דריי-שה מחברו. החלטנו לצאת מהנשואין ה' אלה, כל אחד עם מה שהוא בא והביא איתו. וכך גם היה. יום הגירושין שלי מאבידן היה אחד הימים המאושרים בחיי הנשואין שלנו.

לא-גיבורה של

סרט פורנו

כשיו, קוראי היקרים, כשאני מתקרבת לרגע הפרידה מכם, אני

לילי ב"הטרמפיסט": האם היתה חדירה?

כפי ששמתם ודאי-לב, התדרדרו חיי הנשואין שלי עם אבידן מפרק לפרק, והגיעו אל המצב הבלתי אפשרי. שנינו הגענו, כל אחד בנפרד, למסקנה, שאין אנו מסוגלים עוד להיות יחד. הסיטור-אציות בינינו הלכו ונעשו יותר ויותר בלתי סימפאטיות והמוצא היחיד שנותר לנו היה זה המקובל על כל הזוגות ה' נקלעים למצבים דומים: גירושין.

לכלל שיחה על הנושא כמעט ולא הגע' נו. בכל פעם שהייתי מנסה לדון עם המשורר בבעיה הוא היה משיק אותי. אבל גם הוא הגיע כנראה באיזה שהוא מקום למסקנה שאין עתיד למשפחה ש' הקמנו, ביחוד לאור העובדה שיום אחד עקרתי לבית אמי ברחובות ולא חזרתי עוד למישכן האהבה שלו.

זוג יונים

לפני הגירושין

יה ברור לנו שצריכים לשים גם סוף פורמאלי למה שמת כבר קודם. וכך, בבוקר נעים אחד, מקץ שתי שנות נשואים אומללים, באו נשואי עם דויד אבידן אל קיצם בבנין הרבנות בתל-אביב, בטכס גירושין לפי כל כללי ההלכה היהודית. בדרך כלל, גונב לאוזני, כשזוג בא להת' גרש, נוהגים הרבנים לנסות לשכנע או' תו להתחרט ולהחזיר את שלום הבית. אבל אותנו עזבו הרבנים במנוחה, ואני אסירת תודה להם על כך. כנראה נראנו בעיניהם ממבט ראשון כזוג שלא ניתן עוד להשכין אצלו שלום בית. הרב ושני העדים שביצעו את טכס הגירושין עשו זאת בהור' מור ראוי לשמו, ושום טראומות מיוחדות

לילי אבידן כיום: מערך של שלושה